

2.
TRACTATVS
D E I N · L I T E M
I V R A N D O, S I V E A V-
R E A, E T S O L E N.
nis Repetitio I.Si quando.

C. vnde vi, Concord. b. 4. l. 6. 7. Par. 5. et 1. 8.
tit. 3. eadem. Parti. et l. 11. reg. et l. 9. et l. 10. Par. 7
D. IOAN. BAPTISTA PLATO Inre-
consulto, & Decurzione Novaria authore.

Nouè in paragraphos distinctus, & summarijs
illustratus cum indice locupletissimo.

*Llicent
Aluare*

L V G D V N I,

Apud Haeredes Iacobi Iuntæ,

*Comprobato 1559.
ab iis 1623 ff.*

I O. B A P T I S T AE P L O-
T I I V R E C O N S V L T I , E T D E-
cūrionis Nouariensis tractatus de in litem
iurando, siue Aurea & solentis re
petitio I. Si quando. C.
vnde vi.

P R O O E M I V M .

I Q V A N D O . Facturus interpretatiō
nem huius sancte, ut ilhs, in uiolabilis & pra-
etabilis legis, necessariū prius existimauis,
d:uinū & sanctissimum nomen Domini
noſtri Iesu Christi totius orbis redempto-
ris, & eius glorioſiſſime virginis matris Ma-
riae intuocare: prout ex nunc genibus fexis
inuoco, ut cæptus meis aspirent, & ad optatā meā fœliciter me
ducant, eorū diuinam maiestatem orando: ut scribitur in libro
Paralipomenon, Da mihi sapientiā & intelligentiam, ut ingre-
diar, & egrediar corā populo tuo; est enim Deus scientiarū do-
minus: ut habetur in primo Regum c.xj. Nec sine cauſa id egi.
Nā ſi, ut diuinus attestatur Plato in eius primo libro Thimo,
In minimiſ quoque rebus diuinū debemus auxiliū implorare.
& ſapiens ille Plotinus philofophus, torus ut aijunt Platonicus,
vbiique iſtud vero verius eſt in eius operibus predicauit. Quan-
tomagis ego I o. Baptista Plotius minimus inter Pōtificiū & Cē-
ſarei iuriſ Doctores, id facere debo, ſemper quidē, ied p̄fē-
tum anno p̄fenti quo labitur annus Christiane ſalutis quin-
quagesimus ſecundus ſupra mille & quingētos annos, quo tem-
pore ciuitas Nouariæ patria mea antiquiſſima ruinis tempi-
rum, & ſuburbiorū exposita eſt, gratia vrbis municiplæ q̄b u-
multus bellorum, & ea de cauſa nō mediocriter doleo, cum in
modum, q̄ ne dumi res magni ponderis, verum etiā res minimas
ad ſcribendū nō ſum idoneus, niſi mihi diuina clemētia auxi-
lietur. Etifas itaq: de cōnipotētis gratia deuenio ad interpre-
tationē huius legis, quā dedico nō iulio III. Pōtifici Maxime:
non Carolo V. Rom. Imperatori Cēſari ſemper Auguſto: non
Ferdinando Romanorū & Pannoniæ Regi: non Philippo
Caroli filio Hispaniarum Regi catholico: non Henrico II.

PLOT. TRACTAT. DE

§.

I.

ONTINVATVR lex ista cum præcedentibus secundum Bar. Ful. & Ias. hic modo. Visum fuit in legibus præcedentibus de modo procedendi, & de pœnis, quibus afficiatur inuasores violéti.

Nunc verò Imperator Zeno Iauricus X L I X.

Cæsar, qui, teste Ioanne Carione in suo Chronicorum libro iiiij. Regnauit anno Christi 492. Intendit Imperator ipse declarare qualiter probetur violentia, & qualiter probetur de dñis & interesse: & ista est continuatio Doctorum, de quibus supra. Ego autem t̄ dico, quod cōmuniſ opinio, est, quod de lege ad legem non est necessaria continuatio: ut per Iaso. hic, qui tamen huius dicti nullam refert rationem. vnde dico rationē esse, quia istud verbum, continuare idem est, quod continere, idest, simul se tenere: ut haberetur apud Titum Livium Romani eloquij patrem, & apud Tullium in secundo officiorum. Et idem est t̄ continuatio, quod perseverantia: ut per Dom. Hieron. Cagnol. patritium Vercellensem in rub. ff. de reg. iur. numer. v. versic. pro cuius rei intelligentia . & continuus dicitur ubi extraneus actus non interuenit. contiuos. ubi Ioan. de Smol. & alij. ff. de verb. oblig. & verbum continuum idemtitatem rei significat. vnde dicitur aliqua res continuare cum alia , ubi eorum extrema sunt idem. ut per Aristotelem in quinto Physicorum, per gl. & Ioan. And. in c. j. do. consecrat. eccl. in vij. per Cagnol. d. rubri. ff. de reg. iur. nume. vij. Et continuatio facit de duobus vnum, sicuti coniunctio duorum corporum facit de duobus vnum : & continuatio sive coniunctio duarum Ecclesiarum facit de duabus vnam. c. potest. 16. q. j. & c. j. ne sede vaca. & c. ad apostolicam. de conuerconingator. Alb. de Ros. in suo dictionario verbo, continuatio. Et coniunire idem est, quod simul se tenere. Ias. & D. Aymon. Cranet. in rub. ff. de leg. j. in prin. per tex. in l. tria prædia. in prin. ff. de servis, rust. pred. ubi prædia appellantur continua, idest, simul se tenentia nullo spatio interueniente. & l. in tradendis. §. interpositis. ff. commu. pred. Et actus dicitur continuus, ex quo pars non recesserunt ad alios actus: ut per Domi. And. Alciat. præceptorem meum in l. i. 6. qui presens, ubi etiā Paul. de Cast. ff. de verbo, obliga. Vnde cū lex una loquatur de uno puncto, alia lex de diuerso puncto, & una sit separata ab alia, non cadit proprie devna lege ad aliam continuatio, propriè loquendo, cū illa dicantur continua, querum extrema sunt idē. Imo nec de rubrica t̄ ad rubricam cadit continuatio propriè loquendo, ex quo si-

I N D E X.

- socius & na statuti punia-
 per auri munera,
 m. ad consentiendum
 ec. cit. nu. 4. fol. 11
 o. cum uxore, quibus
 op. 3. iubas primi facta est
 soluendo dotem, poter-
 nec e. debitores doris mo-
 toribus esse petere, & con-
 s. pro se item iurare. nu. 26.
 litem iur. 139
 Tutor vel c. on tenetur de dam-
 tribus reque cōtra ea iurari po-
 alienās domines ad sonū cam-
 contra gregati damnum de-
 rari, & nu. 9. fol. 246
 nini: I quando veniant in obli-
 latuōne bonorum. nu. 29. fol. 8
 caus que prouenit ex delicto
 loquitato soli contra cum facit
 Tu ficium ad torturā alijs con-
 rentibus. nu. 9. fo. 262
 U rator tenetur ad expensas
 i. tōnis vulnerati, & ad æsti-
 Tu pīc onem operarum amissa-
 co
 in
 36
- rum, & ad omne dāmū emer-
 gens. nu. 10. fol. 199
 Vulneratus moriturus, vel eius hē-
 res pro interesse animæ potest
 in litem iurare contra vulne-
 rantem. nu. 3. fol. 198
 Vsufructuarius omnium bono-
 rum tenetur bonum inuenta-
 riū confidere, aliās contra cum
 in litem iuratur. nu. 7. fo. 173
 Vsufructuarius quilibet etiā lo-
 cuplex tenetur fideiubere de-
 vtendo & fruendo arbitrio bo-
 ni viri, & de restituendo bona
 finito vsufructu, nec id à testa-
 tore remitti potest. nu. 8. f. 173
 Vsurarius est infamis, nec est te-
 stis omni exceptione maior.
 nu. 15. fol. 237
 Vxori an pro dote nō soluta de-
 beatur interesse. Et quando, &
 an pro eo possit contra hære-
 desviri in lité iurare. n. 22. f. 137

F I N I S.

*Excudebat Hector Pennet impen-
sis hæredum Jacobi Junte.*

Regestum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z A B C
 D E F G H I K L M N & O medium.

